

František Krejčí (21. 8. 1858 Hostinné — 24. 5. 1934 Praha) (*obr. 475*), český psycholog a filozof, pozitivista. Za duševní pokládal ty jevy, které si bezprostředně uvědomujeme. Nejsou to stavy duše. Psychologie o duši nic neví. Jediným zdrojem jejích poznatků je zkušenost. V tomto smyslu ji lze nazvat psychologií bez duše. Zákony psychiky stanovíme jen na základě její souvislosti s děním nervovým. Děje duševní jsou uvědoměním reakcí zprostředkovaných nervy. Poměr duševního a nervového není kauzální. Je vysvětlitelný jen psychofyzickým paralelismem. Nejjednodušší duševní jev je počitek. Má stránku obsahovou, citovou a snahovou. Jeho fyziologickým podkladem je reflex: cit je korelátem pochodu senzitivního, snaha pochodu motorického. Své názory vyložil Krejčí v četných publikacích, zejména v 6dílné *Psychologii*, Praha, Dědictví Komenského 1902—1926: Díl I. *Základy psychologie I* (1902), Díl II. *Základy psychologie II* (1904), Díl III. *Elementární jevy duševní* (1906), Díl IV. *Psychologie myšlení* (1910), Díl V. *Psychologie cítění* (1916), Díl VI. *Psychologie vůle* (1926). Dalším dílem jsou *Základy vědeckého systému psychologie* (Praha, ČAVU 1929).

Mimořádným profesorem Karlovy university byl od roku 1905, řádným od roku 1912. Po smrti profesora Čády převzal Krejčí psychologický seminář, který vedl až do svého odchodu na odpočinek v roce 1928. Psychologický seminář stal se za jeho vedení zárodkem příštího Psychologického ústavu při filozofické fakultě. Děkanem této fakulty byl Krejčí v letech 1923—1924.

Sborník k poctě Františka Krejčího, ve kterém jsou obsaženy práce a vzpomínky jeho žáků a přátel, byl vydán v Praze nakladatelstvím Čin roku 1929. V roce 1958 celé číslo 3 časopisu *Československá psychologie* věnováno psychologickému odkazu Františka Krejčího. Do uvedeného čísla přispěla celá řada jeho žáků.